प्रातःकाल
www.pratahkal.com

संपादकीय

अमित शहांचा शंखनाद!

देशाच्या राजकारणात आक्रमक नेतृत्व, संघटनात्मक पकड आणि कठोर राजकीय भूमिका यांसाठी ओळखले जाणारे केंद्रीय गृहमंत्री अमित शहा यांच्या पुणे दौऱ्याने देशाच्या राजकीय वर्तुळात नव्या चर्चांना तोंड फोडले आहे. एकीकडे काँग्रेस नेते राहुल गांधी यांच्यावर जोरदार टीका, दुसरीकडे सहकार क्षेत्रातील महत्त्वाकांक्षी प्रकल्पांना चालना आणि त्याचवेळी दिवंगत अजित पवार यांच्या आठवणींना उजाळा देताना व्यक्त झालेल्या भावना, अशा वेगवेगळ्या छटा या दौऱ्यात पाहायला मिळाल्या. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या नेतृत्वाखालील केंद्र सरकारमध्ये शहा यांचे राजकीय आणि प्रशासकीय स्थान महत्त्वाचे आहे. त्यामुळे त्यांच्या प्रत्येक सार्वजनिक विधानाकडे केवळ पक्षीय टीका म्हणून पाहता येत नाही. पुण्यातून शहा यांनी विरोधकांना राजकीय आव्हान दिले, सहकाराच्या माध्यमातून आर्थिक कार्यक्रम मांडला आणि देशातील बदलत्या राजकीय समीकरणांनाही स्पर्श केला. मात्र भाषणातील आक्रमकता आणि प्रत्यक्ष प्रशासनातील परिणाम यांची कसोटी वेगवेगळी असते, हे विसरून चालणार नाही.

गेल्या काही काळात देशाच्या राजकारणात निवडणूक प्रक्रियेची विश्वासार्हता, मतदारयाद्यांची विशेष सखोल पुनरीक्षण प्रक्रिया, शिक्षणातील गैरप्रकार आणि सरकारी संस्थांच्या स्वायत्ततेवरून वाद सुरू आहेत. लोकसभेतील विरोधी पक्षनेते राहुल गांधी यांनी या प्रश्नांवर केंद्र सरकारवर सातत्याने टीका केली आहे. विशेषतः मतदारयाद्यांमधील कथित अनियमितता आणि निवडणूक प्रक्रियेबाबत त्यांनी केलेल्या आरोपांमुळे राजकीय संघर्ष तीव्र झाला आहे. तथापि, विरोधकांचे सर्व आरोप सिद्ध झालेले आहेत किंवा सरकारने सर्व प्रश्नांची समाधानकारक उत्तरे दिली आहेत, असे दोन्ही निष्कर्ष घाईचे ठरतील. लोकशाहीत आरोपांची निष्पक्ष चौकशी आणि संस्थात्मक पारदर्शकता महत्त्वाची असते.

हैदराबाद येथे १४ नोव्हेंबर रोजी झालेल्या भारत समिटमध्ये राहुल गांधी यांनी मोदी सरकारवर तीव्र टीका केली. देशातील लोकशाही संस्था कमकुवत होत असल्याचा आरोप करत त्यांनी विरोधकांच्या राजकीय संघर्षाला नवी दिशा मिळाल्याचा दावा केला. निवडणूक प्रक्रियेपासून आर्थिक सत्तेच्या केंद्रीकरणापर्यंत अनेक मुद्दे त्यांनी उपस्थित केले. त्यानंतर दुसऱ्याच दिवशी पुण्यात अमित शहा यांनी राहुल गांधींना प्रत्युत्तर दिले. परदेशी पाहुण्यांसमोर भारताची प्रतिमा मलिन करून काँग्रेसला सत्ता मिळणार नाही, असा आरोप त्यांनी केला. परदेश दौऱ्यांपेक्षा भारतातील गावागावांत जाऊन काम करण्याचा सल्लाही त्यांनी राहुल गांधींना दिला.

शहांचे हे विधान केवळ एका विरोधी नेत्यावरील टीका नव्हते. काँग्रेसच्या राजकीय भूमिकेलाच प्रश्न विचारण्याचा त्यांचा प्रयत्न होता. मात्र येथे एक मूलभूत प्रश्न उपस्थित होतो. आंतरराष्ट्रीय व्यासपीठावर सरकारवर टीका करणे म्हणजे देशाची बदनामी ठरते का? सरकार आणि देश या दोन वेगळ्या संकल्पना आहेत. निवडून आलेल्या सरकारच्या धोरणांवर प्रश्न उपस्थित करण्याचा अधिकार विरोधकांना आहे. त्याचप्रमाणे विरोधकांच्या आरोपांतील तथ्य तपासण्याचा आणि त्यांना राजकीय उत्तर देण्याचा अधिकार सत्ताधाऱ्यांनाही आहे. त्यामुळे राष्ट्रीय प्रतिष्ठेचा मुद्दा उपस्थित करताना लोकशाहीतील मतभिन्नतेचा अवकाश संकुचित होणार नाही, याची काळजी दोन्ही बाजूंनी घेतली पाहिजे.

अमित शहा यांनी काँग्रेसच्या निवडणूक पराभवांचा उल्लेख करून राहुल गांधींच्या नेतृत्वावर प्रश्न उपस्थित केले. मोदी सरकारच्या विकासकामांची उदाहरणे देत त्यांनी आपल्या पक्षाची भूमिका मांडली. मात्र निवडणुकीतील विजय हा प्रत्येक सरकारी निर्णयाच्या अचूकतेचा पुरावा नसतो आणि पराभव म्हणजे विरोधकांनी उपस्थित केलेले सर्व प्रश्न निरर्थक ठरत नाहीत. राजकीय नेतृत्वाची खरी कसोटी जनतेसमोर मांडलेल्या प्रश्नांना किती विश्वासार्ह उत्तरे दिली जातात, यात असते. शहा यांची भाषणशैली आक्रमक असली, तरी मतदारयाद्यांवरील वाद, रोजगार आणि सार्वजनिक संस्थांच्या विश्वासार्हतेसारख्या विषयांना स्वतंत्रपणे उत्तरे द्यावीच लागतील.

पुणे दौऱ्याचा दुसरा महत्त्वाचा पैलू म्हणजे सहकार क्षेत्र. तळेगाव दाभाडे येथील नॅशनल हेवी इंजिनिअरिंग को-ऑपरेटिव्हच्या पुनरुज्जीवन प्रकल्पाचे भूमिपूजन शहा यांच्या हस्ते झाले. साखर कारखान्यांसाठी यंत्रसामग्री तयार करणारी ही संस्था काही वर्षांपासून निष्क्रिय होती. नव्या प्रकल्पातून साखर, दुग्धप्रक्रिया, इथेनॉल, जैव-सीएनजी आणि ऊर्जा क्षेत्रांसाठी आवश्यक उपकरणांचे उत्पादन करण्याचे नियोजन आहे. महाराष्ट्राच्या सहकार क्षेत्राला आधुनिक औद्योगिक क्षमतेशी जोडण्याचा हा प्रयत्न महत्त्वाचा ठरू शकतो.

महाराष्ट्रातील सहकार चळवळीने ग्रामीण अर्थव्यवस्थेला मोठे योगदान दिले आहे. साखर कारखाने, दूध संघ, सहकारी बँका आणि पतसंस्था यांमुळे ग्रामीण भागात आर्थिक संधी निर्माण झाल्या. मात्र अनेक संस्थांना आर्थिक गैरव्यवस्थापन, राजकीय हस्तक्षेप आणि तंत्रज्ञानातील मागासलेपणाचा फटका बसला. त्यामुळे बंद पडलेल्या प्रकल्पाचे पुनरुज्जीवन हा स्वागतार्ह उपक्रम असला, तरी त्याचे यश भूमिपूजनावर ठरणार नाही. प्रत्यक्ष उत्पादन कधी सुरू होणार, किती रोजगार निर्माण होणार, संस्थेचे आर्थिक व्यवस्थापन किती पारदर्शक राहणार आणि सहकारी सभासदांना किती लाभ मिळणार, या प्रश्नांची उत्तरे महत्त्वाची ठरतील.

याच दौऱ्यात पुण्यात भारत टॅक्सी सेवेचा प्रारंभ करण्यात आला. खासगी डिजिटल वाहतूक कंपन्यांच्या कमिशन व्यवस्थेला सहकारी पर्याय उपलब्ध करून देण्याचा या उपक्रमाचा उद्देश आहे. चालकांना त्यांच्या कमाईतील संपूर्ण हिस्सा मिळेल आणि ते स्वतःच्या वाहतूक व्यवसायात भागीदार होतील, अशी सरकारची मांडणी आहे. ही कल्पना आकर्षक आहे. मात्र प्रवाशांची सुरक्षितता, विमा, तक्रारनिवारण, तंत्रज्ञानाचा खर्च आणि चालकांचे प्रत्यक्ष उत्पन्न यांवर या प्रयोगाचे भवितव्य अवलंबून राहील. सहकाराच्या नावाखाली केवळ नवे व्यासपीठ उभे राहण्यापेक्षा चालकांच्या उत्पन्नात ठोस सुधारणा झाली पाहिजे. दौऱ्याच्या दुसऱ्या दिवशी पुणे जिल्हा परिषद परिसरात दिवंगत अजित पवार यांच्या अर्धाकृती पुतळ्याचे अनावरण करण्यात आले. या कार्यक्रमात शहा यांनी अजितदादांच्या कार्यशैलीचे आणि सहकार क्षेत्रातील योगदानाचे स्मरण केले. अजित पवार यांचे निधन महाराष्ट्रासाठी आणि वैयक्तिकदृष्ट्याही मोठी हानी असल्याचे त्यांनी सांगितले. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे, सुनेत्रा पवार आणि इतर नेत्यांच्या उपस्थितीत झालेल्या या कार्यक्रमाला राजकीय मतभेदांपलीकडील मानवी संदर्भही होता.

अजित पवार यांनी महायुतीत सहभागी होण्याच्या निर्णयामुळे राज्य सरकारला स्थैर्य मिळाल्याचे शहा यांनी नमूद केले. या विधानातून महाराष्ट्रातील आघाडीच्या राजकारणातील अजितदादांचे महत्त्व अधोरेखित झाले. मात्र त्यातून भविष्यातील पक्षीय समीकरणांबाबत निश्चित निष्कर्ष काढणे योग्य ठरणार नाही. अमित शहा यांच्या पुणे दौऱ्याने राजकीय आक्रमकता आणि सहकारविषयक कार्यक्रम यांची सांगड घातली. राहुल गांधींवरील टीकेमुळे सत्ताधारी आणि विरोधकांमधील संघर्ष पुन्हा ठळक झाला; तर सहकारी उद्योगांच्या पुनरुज्जीवनामुळे विकासाच्या दाव्यांना प्रत्यक्ष परिणामांची कसोटी लागणार आहे. राजकीय भाषणांतील धार लोकांचे लक्ष वेधू शकते, पण जनतेचा दीर्घकालीन विश्वास केवळ भाषणांनी निर्माण होत नाही. सरकारने विरोधकांच्या प्रश्नांना तथ्याधारित उत्तरे द्यावीत आणि विरोधकांनीही आरोपांची विश्वासार्ह मांडणी करावी. महाराष्ट्रातील सहकाराला नवे बळ देण्याचे आश्वासन प्रत्यक्ष रोजगार, उत्पादन आणि पारदर्शक व्यवस्थापनातून सिद्ध झाले पाहिजे. अजितदादांना वाहिलेली श्रद्धांजली त्यांच्या विकासकामांना पुढे नेण्याच्या कृतीतून अर्थपूर्ण ठरेल. पुण्यातील दौऱ्याने अनेक राजकीय संदेश दिले; आता त्या संदेशांचे सार्वजनिक हिताच्या परिणामांत रूपांतर होते का, हाच खरा प्रश्न आहे. कारण लोकशाहीत नेत्याच्या आवाजाची ताकद नव्हे, तर त्याच्या निर्णयांचा सामान्य माणसाच्या आयुष्यावर होणारा परिणाम सर्वांत महत्त्वाचा असतो.

लोकसंख्या नियंत्रणापासून स्थैर्याकडे : दोन अपत्य धोरणाचा पुनर्विचार गरजेचा

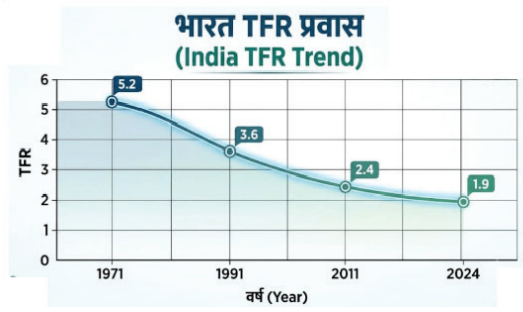

❐ विजय कोष्टी, जि. सांगली

सर्वोच्च न्यायालयाच्या खंडपीठाने एका ग्रामपंचायत प्रकरणात दोनपेक्षा अधिक अपत्य असलेल्यांना निवडणूक लढवण्यास मनाई करणाऱ्या कायद्याच्या आजच्या प्रासंगिकतेवर प्रश्न उपस्थित केला आहे. विविध दैनिका मध्ये याच विषयावर काही वाचक लेखकांनी (विलास कदम) आपली मते लेख स्वरूपात व्यक्त केली आहेत. या दोन्ही निमित्ताने भारताच्या बदललेल्या लोकसंख्या वास्तवाचा नव्याने विचार करणे गरजेचे आहे. आजची वस्तुस्थिती काय आहे? देशाचा एकूण प्रजनन दर (टीएफआर) २००३ मध्ये सुमारे ३ होता, तो आता १.९ पर्यंत खाली आला आहे. ही आकडेवारी अधिकृत आहे. नमुना नोंदणी प्रणाली (एसआरएस) २०२४ (रजिस्ट्रार जनरल ऑफ इंडिया) नुसार भारताचा टीएफआर-१.९ राष्ट्रीय कुटुंब आरोग्य सर्वेक्षण-६ (एनएफएचएस-६) (२०२३-२४) नुसार टीएफआर- २.०, जो एनएफएचएस-५ पासून स्थिर आहे. १९७१ मध्ये हाच दर ५.२होता, २००० मध्ये ३.२ आणि २०११ मध्ये २.४ होता. म्हणजे ५० वर्षात भारताने ५ वरून २ च्या खाली प्रवास केला आहे. आजचा भारत २००३ सालचा भारत राहिलेला नाही. तेव्हा एकूण प्रजनन दर–टीएफआर ३ च्या आसपास होता, आज तो १.९ वर आला आहे. टीएफआर म्हणजे एका स्त्रीच्या संपूर्ण प्रजनन काळात सरासरी अपत्य संख्या. २.१ हा भरपाई पातळी (रिपलेसमेंट लेवल) मानला जातो - म्हणजे आई-वडिलांची जागा दोन मुले घेतील. आता भारत या पातळीच्या खाली आला आहे.भारत आता एक नाही, दोन देश आहे. या राष्ट्रीय सरासरी मागे प्रचंड प्रादेशिक तफावत दडली आहे. हाच मुद्दा धोरण बदलासाठी सर्वात महत्वाचा आहे. दिल्ली - १.२, केरळ, तामिळनाडू, पश्चिम बंगाल - १.३ हे आकडे जपान, इटली सारख्या विकसित देशांसारखे आहेत. महाराष्ट्र - १.४, शहरी भारत - १.५, ग्रामीण भारत - २.१ उत्तर प्रदेश - २.६, बिहार - २.९ - फक्त ६ राज्ये अजूनही २.१ च्या वर आहेत - बिहार, यूपी, मध्य प्रदेश, राजस्थान, छत्तीसगड, झारखंड. तर दक्षिणेने कुटुंब नियोजन, स्त्री शिक्षण आणि आरोग्य सेवेत ३० वर्षांपूर्वीच काम केले, त्याचे फळ आज टीएफआर घसरून दिसत आहे. उत्तर अजूनही त्या संक्रमणात आहे. आपल्या राज्यातच महाराष्ट्रात टीएफआर १.४ आहे, म्हणजे आपणही दक्षिणेच्या वाटेवर आहोत.

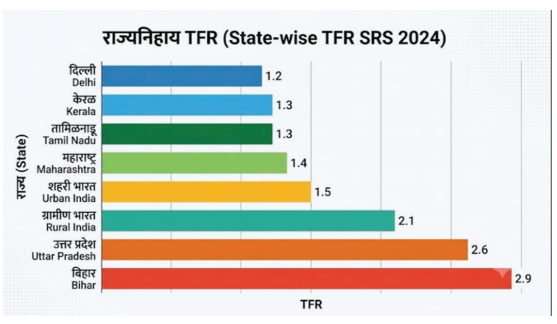

तरी लोकसंख्या अजूनही का वाढते आहे?

हा सामान्य प्रश्न आहे. टीएफआर १.९ असूनही भारताची लोकसंख्या २०२३ मध्ये चीनला मागे टाकून १.४५ अब्ज झाली. याचे कारण लोकसंख्येची गतिमानता (पोपुलेशन मोमेंटम). आधीच्या पिढीतील मोठ्या लोकसंख्येमुळे (०-१४ वयोगट १९९१ मध्ये ३७.२% होता) आज प्रजननक्षम वयात असलेल्या स्त्रियांची संख्या खूप मोठी आहे. त्यामुळे प्रत्येकीने कमी मुले जन्माला घातली तरी एकूण जन्म संख्या जास्तच राहते. संयुक्त राष्ट्रसंघा(युएन) च्या अंदाजानुसार या गतिमानते मुळे भारताची लोकसंख्या २०५५-५६ पर्यंत वाढत राहील, आणि नंतरच स्थिरावून घटायला लागेल.

भविष्यातील धोके

वृद्धत्वाचा स्फोटः २०११ मध्ये भारतात ६०+ वयोगटात १० कोटी लोक होते, २०३६ पर्यंत ते २३ कोटी म्हणजे १५% होतील. दक्षिणेत ही टक्केवारी २०३६ पर्यंत २०% होईल. म्हणजे काम करणारे २ हात आणि सांभाळायचे एक वृद्ध असे चित्र. लाभांशाची खिडकी बंद होणेः भारताचे मध्यम वयोमान आज २८ वर्षे आहे, २०५० पर्यंत ते ३८ वर्षे होईल. म्हणजे २०२०-२०४० ही तरुण कामगारांची जी खिडकी होती, ती लवकरच बंद होईल. संसाधन आणि राजकारणातील संघर्षः कमी टीएफआर असलेल्या दक्षिणेकडील राज्यांचा मतदारसंघ पुनर्रचनेत (डिलिमिटेशन २०२६) वाटा कमी होईल आणि जास्त टीएफआर असलेल्या राज्यांचा वाढेल, हा राजकीय असंतोषाचा मुद्दा आधीच चर्चेत आहे.

नवीन धोरण काय असावे?

एकाच देशासाठी एकच लोकसंख्या धोरण लावणे आता अव्यवहार्य आहे.

१. दोन अपत्यांच्या सक्तीचा कायदा रद्द करावाः १९९० च्या दशकात जेव्हा टीएफआर ३.५ होता, तेव्हा हा कायदा लोकसंख्या रोखण्यासाठी योग्य होता. आज जेव्हा टीएफआर १.९ आहे, तेव्हा एखाद्याला तिसरे अपत्य झाल्यामुळे निवडणूक लढण्यापासून रोखणे हा लोकसंख्या नियंत्रण नाही, तर नागरी हक्कांचा प्रश्न बनतो, जसे सर्वोच्च न्यायालयाने सूचित केले आहे.

२. प्रोत्साहनाचे धोरण उलटे कराः आंध्र प्रदेशचे मुख्यमंत्री चंद्राबाबू नायडू यांनी म्हटल्याप्रमाणे आता अधिक अपत्यांना प्रोत्साहन देण्याचा विचार काही राज्यांना करावा लागेल. पण ते आर्थिक मदत देऊन होणार नाही. महिलांचे शिक्षण, आरोग्य, रोजगार आणि आर्थिक स्वावलंबन हीच खरी लोकसंख्या स्थैर्याची गुरुकिल्ली आहे. एनएफएचएस नुसार निरक्षर महिलांचा टीएफआर ३.० आहे, तर पदवीधर महिलांचा १.६ आहे.

३. प्रादेशिक धोरणः बिहार, यूपी साठी - कुटुंब नियोजन, बालविवाह रोखणे, गर्भनिरोधकांची उपलब्धता. तर केरळ, तामिळनाडू, महाराष्ट्रासाठी वृद्धांसाठी आरोग्य, पेन्शन, सामाजिक सुरक्षा, आणि स्थलांतरित कामगारांचे व्यवस्थापन. थोडक्यात, भारत आता 'वाढत्या लोकसंख्येची चिंता' करणारा देश राहिलेला नाही, तो 'घटत्या जन्मदराला सामोरे जाणारा' देश बनला आहे. त्यामुळे लोकसंख्या नियंत्रणाच्या नावाखाली नागरिकांच्या अधिकारांवर मर्यादा आणण्याऐवजी, त्यांना माहितीपूर्ण निर्णय घेण्यास सक्षम करणे, हेच अधिक योग्य ठरेल.

जाहीर नोटीस

याद्वारे सर्वसामान्य जनतेला नोटीस दिली जाते की, खालील स्वाक्षरीकर्ते वकील हे खाली दिलेल्या अनुसूचीमध्ये अधिक सविस्तरपणे वर्णन केलेल्या मालमत्तेच्या संदर्भात **लाईमलाईट को-ऑपरेटिव्ह हाऊसिंग सोसायटी लिमिटेड** च्या मालकी हक्काची पडताळणी करत आहेत.

ज्या कोणत्याही व्यक्तींचा सदर मालमत्तेत किंवा तिच्या कोणत्याही भागात विक्री, विनिमय, गहाणखत, भाडेतत्त्वावर देणे, भाडेपट्टा, धारणाधिकार, प्रभार, देखभाल, परवाना, भेट, वारसा, शेअर, तावा, सुविधाधिकार, विश्वस्त, मृत्यूपत्राद्वारे तावा, अभिहस्तांकन किंवा कोणत्याही स्वरूपाचा बोजा किंवा इतर कोणत्याही मार्गाने कोणताही हक्क, शीर्षक, दावा, मागणी किंवा संपत्तीमधील हितसंबंध असेल किंवा तसा दावा करत असतील, त्यांना याद्वारे विनंती करण्यात येते की त्यांनी या प्रकाशनाच्या तारखेपासून ७ दिवसांच्या आत सर्व आवश्यक आणि समर्थनार्थ कागदपत्रांसह अशा कोणत्याही दाव्याची लेखी माहिती खालील स्वाक्षरीकर्त्यांना खाली नमूद केलेल्या पत्त्यावर द्यावी, तसे न केल्यास असे कोणतेही दावे नाहीत आणि जर कोणतेही दावे असतील तर ते सोडून दिले आहेत असे गृहीत धरले जाईल आणि खालील स्वाक्षरीकर्ते त्यासंदर्भात मालकी हक्क प्रमाणपत्र (टायटल सर्टिफिकेट) जारी करण्यासाठी पुढील कार्यवाही करतील.

मालमत्तेची अनुसूची

सीटीएस क्र. ३६६/३०, १६६५.०२ चौरस मीटर किंवा त्याहून अधिक क्षेत्रफळ असलेली (पीआर कार्डनुसार १६६५.०० चौरस मीटर क्षेत्रफळ), मुंबई उपनगर नोंदणी जिल्हा आणि मुंबई उपनगर उप-जिल्ह्यातील, चेंबूर गावामध्ये स्थित असलेल्या जमिनीचे सर्व तुकडे आणि पार्सल.

यश देठे, वकील
पत्ता: ५१३, सर विठ्ठलदास चेंबर्स, १६, मुंबई समाचार मार्ग, फोर्ट, मुंबई-४००००१,
मोबाईल: ९१६७०४४४६५, **ईमेल:** adv.yashdethe@gmail.com

IndusInd Bank
इंडसइंड बँक
१ ला मजला, संगम टॉवर, चर्च रोड, जयपूर- ३०२००१

ताबा नोटीस (स्थावर मालमत्तेसाठी)
(सिक्युरिटी इंटरेस्ट (एन्फोर्समेंट) रूल्स, २००२ च्या नियम ८(१) सह वाचल्या जाणाऱ्या परिशिष्ट IV नुसार)

ज्याअर्थी, खालील स्वाक्षरीकर्ते इंडसइंड बँक लिमिटेड चे प्राधिकृत अधिकारी म्हणून, सिक्युरिटायझेशन अँड रिकन्स्ट्रक्शन ऑफ फायनान्शिअल अॅसेट्स अँड एन्फोर्समेंट ऑफ सिक्युरिटी इंटरेस्ट अॅक्ट, २००२ (सरफेसी कायदा) अंतर्गत आणि सिक्युरिटी इंटरेस्ट (एन्फोर्समेंट) रूल्स, २००२ च्या नियम ३ सह वाचल्या जाणाऱ्या कलम १३ (१२) अंतर्गत प्रदान केलेल्या अधिकारांचा वापर करून, नोंदणीकृत पोस्टाद्वारे दिनांक ०६/०८/२०२६ रोजी एक मागणी नोटीस जारी केली होती, ज्यामध्ये कर्जदार आणि सह-कर्जदार- मेसर्स हरिनारायण पेपर ट्रेडर्स पार्टनरशिप फर्म त्यांचे पार्टनर श्री. अशोक एच रोहरा (सह-कर्जदार/गहाणखतदार आणि कै. श्री. हरिराम तनुमल रोहरा यांचे कायदेशीर वारस या नात्याने), श्री. राजेश अशोक रोहरा, श्री. महेश हरिराम रोहरा (सह-कर्जदार/गहाणखतदार आणि कै. श्री. हरिराम तनुमल रोहरा यांचे कायदेशीर वारस या नात्याने), श्री. विजय हरिराम रोहरा (सह-कर्जदार/गहाणखतदार आणि कै. श्री. हरिराम तनुमल रोहरा यांचे कायदेशीर वारस या नात्याने), श्री. गौरव विजय रोहरा, सौ. निशा हरकिशन मनुजा (कै. श्री. हरिराम तनुमल रोहरा यांची कायदेशीर वारस या नात्याने), सौ. हर्षा सुनील रोहरा (कै. श्री. सुनील रोहरा यांची कायदेशीर वारस या नात्याने) यांना कर्ज खाते क्र. MQL00385N मध्ये सदर नोटीसमध्ये नमूद केलेली ₹.४९,४५,९८९.१५/- (आयएनआर एक कोटी एकोणपन्नास लाख पंचेचाळीस हजार नऊशे एकोणनव्वद आणि पंधरा पैसे मात्र) ही दिनांक १९ मे २०२६ रोजीची रक्कम, शुल्क, खर्च इत्यादींसह सदर नोटीस प्राप्त झाल्याच्या तारखेपासून ६० दिवसांच्या आत परतफेड करण्यास सांगितले होते.

कर्जदार/सह-कर्जदार या रकमेची परतफेड करण्यात अयशस्वी ठरले आहेत, त्यामुळे याद्वारे कर्जदार आणि सर्वसामान्य जनतेला ही नोटीस दिली जाते की, खालील स्वाक्षरीकर्त्यांनी सदर कायद्याच्या नियम ९ सह वाचल्या जाणाऱ्या सदर कायद्याच्या कलम १३ (४) अंतर्गत त्यांना प्रदान केलेल्या अधिकारांचा वापर करून दिनांक १२/११/२०२६ रोजी खाली वर्णन केलेल्या मालमत्तेचा ताबा घेतला आहे.

कर्जदार/सह-कर्जदार विशेषतः आणि सर्वसामान्य जनतेला याद्वारे सावध केले जाते की, त्यांनी या मालमत्तेचा कोणत्याही प्रकारे व्यवहार करू नये आणि या मालमत्तेचा कोणताही व्यवहार केल्यास तो इंडसइंड बँक लि. च्या ₹.४,४५,४५,९८९.१५/- (आयएनआर एक कोटी एकोणपन्नास लाख पंचेचाळीस हजार नऊशे एकोणनव्वद आणि पंधरा पैसे मात्र) या रकमेसाठी आणि त्यावरील पुढील व्याजासाठी, तसेच दिनांक १९ मे २०२६ पासून झालेल्या खर्चासाठी, शुल्कासाठी प्रभारित राहील.

स्थावर मालमत्तेचे वर्णनः

प्लॉट क्र. १०५ (तळमजला + चौथा वरचा मजला) असलेली स्थावर मालमत्तेचा तो सर्व तुकडा आणि भाग, क्षेत्रफळ ६०० चौरस यार्डस म्हणजेच ५०१.८६ चौ.मी., ज्याचा म्युनिसिपल घर क्र. ९९ आहे, म्युनिसिपल प्रभाग क्र. ६ मध्ये, अंबरनाथ विकास योजना क्र. १५ मध्ये, अंबरनाथ नगरपरिषदेच्या हद्दीत, सूर्योदय को-ऑपरेटिव्ह हाऊसिंग सोसायटी लिमिटेड मध्ये, सीटीएस क्र. ३८३० ते ३८३४ असलेल्या जमिनीवर बांधलेली, "साई स्मृती बिल्डिंग" म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या बिल्डिंगमध्ये, गाव अंबरनाथ, तालुका उल्हासनगर, जिल्हा ठाणे येथे स्थित.

मालमत्तेचे मालक: श्री. अशोक एच रोहरा, श्री. महेश हरिराम रोहरा, कै. श्री. सुनील हरिराम रोहरा, कै. श्री. हरिराम तनुमल रोहरा, श्री. विजय हरिराम रोहरा प्लॉट क्र.: १०५ ची चतुःसीमा पूर्वेस: प्लॉट क्र. १०४ पश्चिमेस: रस्ता उत्तरेस: प्लॉट क्र. १०६ दक्षिणेस: रस्ता.

दिनांक: १२.११.२०२६ ठिकाण: ठाणे — प्राधिकृत अधिकारी (इंडसइंड बँक लिमिटेड)

IndusInd Bank
इंडसइंड बँक
१ ला मजला, संगम टॉवर, चर्च रोड, जयपूर- ३०२००१

परिशिष्ट IV-ए [नियम ८(६) च्या तरतुदीनुसार] स्थावर मालमत्तेच्या विक्रीसाठी विक्री नोटीस

सिक्युरिटी इंटरेस्ट (एन्फोर्समेंट) रूल्स, २००२ च्या नियम ८(६) च्या तरतुदीसह वाचल्या जाणाऱ्या सिक्युरिटायझेशन अँड रिकन्स्ट्रक्शन ऑफ फायनान्शिअल अॅसेट्स अँड एन्फोर्समेंट ऑफ सिक्युरिटी इंटरेस्ट अॅक्ट, २००२ (सरफेसी कायदा) अंतर्गत स्थावर मालमत्तेच्या विक्रीसाठी ई-लिलाव विक्री नोटीस.

याद्वारे सर्वसामान्य जनतेला आणि विशेषतः कर्जदार, सह-कर्जदार आणि जामीनदार यांना नोटीस देण्यात येत आहे की, खाली वर्णन केलेल्या सुरक्षित धनकोच्या नावे गहाण असलेल्या स्थावर मालमत्ता, ज्याचा प्रत्यक्ष ताबा इंडसइंड बँक लिमिटेड च्या प्राधिकृत अधिकाऱ्याने २२/०१/२०२६ रोजी घेतला आहे. सुरक्षित मालमत्ता खालील कर्जदार/सह-कर्जदार/जामीनदार/गहाणखतदार यांच्याकडून सुरक्षित धनकोला २३/१०/२०२६ रोजी देय असलेल्या रु. ६७,४७,७१२/- (रुपये सदुसष्ठ लाख सत्तेचाळीस हजार सातशे त्र्याण्णव मात्र) च्या वसुलीसाठी, त्यापुढील व्याजासह, खर्च आणि मूल्य इत्यादींसह "जेथे आहे जशी आहे", "जशी आहे तशी आहे", "जे काही आहे तेथे आहे" आणि "कोणताही आधार नाही" या तत्त्वावर ०९/१२/२०२६ रोजी विकली जाईल. राखीव किंमत आणि जमा करावयाची इसारा रक्कम (ईएमडी) अनुक्रमे खाली नमूद केली आहे.

बँकेने खाली नमूद केलेली राखीव किंमत आणि इसारा रक्कम (ईएमडी) निश्चित केली आहे, जी आयएमपीएस/आरटीजीएस/एनईएफटीद्वारे केवळ "इंडसइंड बँक लि. खाते क्र. 000735646110092, आयएफएससी: INDB0000007, आणि शाखेचा पत्ता: क्र. ३ व्हिलेज रोड नुंगमबक्कम, चेन्नई ६०००३४" यांच्या बाजूने जमा केली जाईल.

निविदा दस्तऐवज सबमिट करण्यापूर्वी, यशस्वी बोलीदाराने ई-लिलावाच्या तारखेला किंवा पुढील कामकाजाच्या दिवसापेक्षा उशीर न करता विक्री किमतीच्या २५% ठेव भरणे आवश्यक आहे (बोलीसोबत भरलेली १०% रक्कम वजा करून. खरेदीदाराने विक्रीच्या पुष्टीवर उर्वरित १५% रक्कम भरणे आवश्यक आहे). विक्री किमतीच्या उर्वरित ७५% रकमेचा भरणा, सरफेसी कायद्यांतर्गत विचार केल्यानुसार विक्री पुष्टीकरण पत्राच्या तारखेपासून १५ दिवसांच्या आत करणे आवश्यक आहे.

कर्जदार/सह-कर्जदार/जामीनदार/गहाणखतदाराचे नाव आणि पत्ताः

अॅन्सी टूर्स अँड ट्रॅव्हल्स आणि इतर (त्यांचे प्रोप्रायटर चंद्र शेखर ए नडनर यांच्यामार्फत), ए उधया सेकरन आणि चंद्र शेखरा ए नडनर सर्वांचा पत्ता- ज्यांचा पत्ता खालीलप्रमाणे आहे :- डी ३०२, भारद्वाज बिल्डिंग २, ऋषिवन कॉम्प्लेक्स, काजूपाडा हिल, ४७७ च्या शेवटच्या बसस्टॉपजवळ, बोरीवली (पूर्व), मुंबई-४०००६६
येथे सुद्धा- ई ६०१ भारद्वाज बिल्डिंग ऋषिवन पार्क काजूपाडा हिल बोरीवली पूर्व, मुंबई ४०००६६

कर्ज खाते क्रमांक	MZB00069N / MZB00034N / MZB00016N
राखीव किंमत	रु. ७०,३५,३००/- (रुपये सत्तर लाख पस्तीस हजार तीनशे मात्र)
इसारा रक्कम (ईएमडी)	रु. ७,०३,५३०/- (रुपये सात लाख तीन हजार पाचशे तीस मात्र)
ई-लिलावाची तारीख आणि वेळ	०९/१२/२०२६ सकाळी ११:०० ते दुपारी १२:०० पर्यंत
ईएमडी सोबत बोली सबमिट करण्याची अंतिम तारीख	०८/१२/२०२६ दुपारी ४:०० वाजेपर्यंत
किमान बोली वाढीची रक्कम	रु. १०,०००/- (रुपये दहा हजार मात्र)
मालमत्तेच्या तपासणीची तारीख आणि वेळ	१९/११/२०२६ रोजी सकाळी ११:०० ते दुपारी ०१:०० पर्यंत (पूर्व-भेटीसह)
ई-लिलाव वेबसाइटचा पत्ता	https://www.bankeauctions.com

स्थावर मालमत्तेचे/सुरक्षित मालमत्तेचे वर्णनः

"ऋषिवन कॉम्प्लेक्स, काजू पाडा हिल, बोरीवली (पूर्व), मुंबई - ४०००६६ येथे स्थित "भारद्वाज को-ऑपरेटिव्ह हाऊसिंग सोसायटी" म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या बिल्डिंगच्या "डी" विंगमध्ये, ३ ऱ्या मजल्यावरील फ्लॅट क्र. ३०२, ज्याचे क्षेत्रफळ ४२६ चौरस फूट कार्पेट एरिया आहे, अशा मालमत्तेचा तो सर्व भाग आणि तुकडा, जो खालील जमिनीवर बांधलेला आहे (i) जमीन ज्याचे क्षेत्रफळ ६००० चौरस यार्डस = ५०१.८ चौ.मी. आहे, पूर्वीचा सीटीएस क्र. २२२० (भाग) आता सीटीएस क्र. २२२०-सी आणि २२२०-डी आणि सर्व्हे क्र. ३४५-सी, (ii) जमीन ज्याचे क्षेत्रफळ ५५० चौरस यार्डस म्हणजेच ४६०.३७ चौ.मी. आहे, पूर्वीचा सीटीएस क्र. २२२० (भाग) आणि २२२१ (भाग), आता सीटीएस क्र. २२२०-सी आणि २२२०-डी आणि महसूल गाव दहिसर, तालुका बोरीवली, जिल्हा बी. एस.डी. आणि बॉम्बे नोंदणी जिल्हात आणि बॉम्बे सबर्बन ड्युय्यम नोंदणी जिल्हात असलेल्या सर्व्हे क्र. ३४५-सी (भाग) चा भाग आहे."

अटी आणि शर्तीः - १) ई-लिलाव "जेथे आहे जशी आहे", "जशी आहे तशी आहे", "जे काही आहे तेथे आहे" आणि "कोणताही आधार नाही" या तत्त्वावर आयोजित केला जात आहे आणि "ऑनलाईन" चालवला जाईल.; २) लिलाव इंडसइंड बँक चा मान्यताप्राप्त सेवा प्रदाता मेसर्स सीए इंडिया प्रा. लि. द्वारे वेब पोर्टल www.bankeauctions.com वर आयोजित केला जाईल.; ३) बोली दस्तऐवज, घोषणा, ऑनलाईन लिलाव विक्रीच्या सामान्य अटी आणि शर्ती सुरक्षित धनकोच्या वेबसाइटवर म्हणजेच https://www.indusind.com किंवा सेवा प्रदात्याच्या वेबसाइटवर म्हणजेच https://www.bankeauctions.com वर उपलब्ध आहेत; ४) प्राधिकृत अधिकाऱ्याच्या माहितीनुसार आणि मालमत्तांवर कोणताही बोजा नाही. तथापि, इच्छुक बोलीदारांनी त्यांची बोली सादर करण्यापूर्वी मालमत्तांवरील बोजे, लिलावासाठी ठेवलेल्या मालमत